

PĂRINTELE EFREM FILOTHEITUL

1927 – 2019

SĂ AVEM SUFLETUL CÂT SE POATE DE CURAT

Adevărul imbatabil este că sufletul omului este nemuritor și că noi, oamenii, nu murim după plecarea din această viață. Rămâne doar ca sufletul să fie pregătit după moarte. Deci să ne punem în ordine sufletul nostru și să-l avem cât se poate de curat.

Fiecare om din această lume, mai mult sau mai puțin, este nemulțumit. Dumnezeu este Cel Care ne hrănește, ne îmbracă, ne păzește, ne trimite înger păzitor, ne hrănește cu Sfintele Taine, cu Trupul și Sângele Lui, ne pregătește Împărăția Lui nemărginită, ne rabdă, ocrotindu-ne, ne primește când ne pocăim, iar noi Îl blestemăm, nu-l arătăm cinstire, Îl ocărăm, Îl disprețuim, și Acesta rabdă îndelung

și ne așteaptă. Noi ne comportăm ca și cum Dumnezeu ne este dator, n-avem în minte frica de Dumnezeu, respectul față de Acesta, evlavia cuvenită față de amintirea și prezența Lui, nu ne lovim piepturile, închinându-ne Marelui Dumnezeu, Făcătorului de minuni, Celui negrăit și necuprins, Preadulcelui nostru Stăpân. Dacă am avea fiecare mii de guri, n-am putea să-L lăudăm cu vrednicie și cu cuviință pentru nemărginitele Lui daruri față de noi.

De aceea, Sfântul Apostol Pavel, după repetatele căderi în extaz și desfătări dumnezeiești, striga aceste cuvinte nemuritoare: „O, adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu! Cât sunt de necercetate judecățile Lui și cât de nepătrunse căile Lui!” (Romani 11, 33). Cine poate să cunoască cum lucrează Înțelepciunea cea nemărginită, atât în lumea cerească, cât și în lumea pământească, cât și în lumea cea de sub pământ?

Sursa: **Avva Efrem Filotheitul**, *Sfaturi duhovnicești*, Editura Egumenița, 2012

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă 14 mai	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 15 mai	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Fapte 9, 32-42; Ev. Ioan 5, 1-15; glas 3, voscr. 5 → Duminica a 4-a după Paști <i>(Vindecarea slăbănogului de la Vitezda)</i> → Sfântul Ierarh Iacob Putneanul, mitropolitul Moldovei → Sfântul Cuvios Pahomie cel Mare

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe **sfantul-ilie.ro**.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

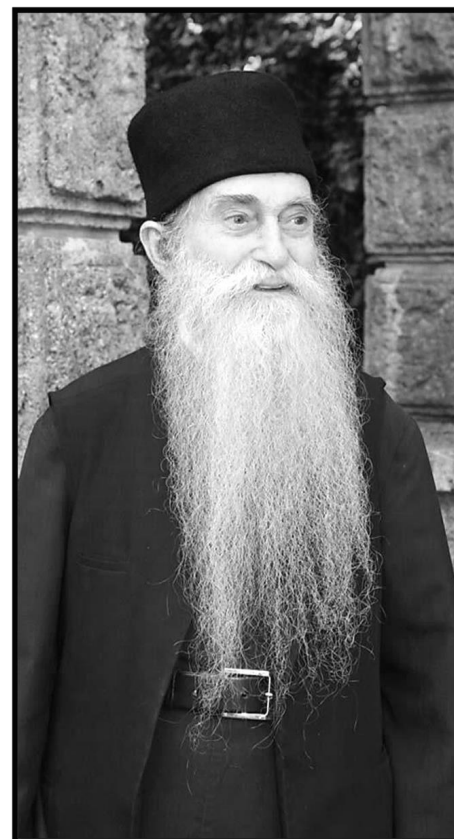

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Chiar dacă am trece prin toate nevoințele ele sunt neadevărate și neroditoare dacă nu vor fi însoțite de simțământul dureros al pocăinței.” – Sfântul Ioan Scărarul

Nr. 437 / 8 mai 2022

PĂRINTELE ARSENIE PAPACIOC

1914 – 2011

PREȚUIREA FEMEII

Femeia a fost foarte neglijată, a fost foarte devalorizată de mentalitatea omenească, iar asta este o enorm de mare greșeală!

Femeia este o creație a lui Dumnezeu, cu totul, cu totul superioară, iar dovada o reprezintă Maica Domnului, o femeie!

Femeile, ele nasc, ele renasc, ele simt cu orice chip duhul acesta de relație cu Dumnezeu, în sfârșit, cu viața! Femeia are o putere de a iubi extraordinară, o putere de răbdare extraordinară și de aceea le admir foarte mult. Bisericele sunt pline de femei, nu de bărbați! Majoritatea, destul de multe, fac niște sacrificii grozave să vină la biserică, fiindcă nu sunt lăsate.

Eram într-o întrunire duhovnicească și un părinte aghiorit m-a întrebat: „Cum, sfinția ta mărturisești femei?” Când am auzit eu lucrul ăsta, m-am înfipt în el: „Da' cine te-a născut, domnule dragă, pe dumneata așa deștept? Cine te-a

născut? Te-au prins cumva cu așa, cu undița pe baltă? Ești produsul unui incubator cumva?”. I-am răspuns așa cum i se cuvenea, l-am lovit pe toate părțile, fără teamă că o să-mi întoarcă răspunsurile... I-am vorbit atunci de valoarea femeii: „Trăiți fără ele dacă puteți! Dacă faceți pe grozavii!”. Dacă femeia este rea, este fiindcă bărbații au făcut-o rea. Dacă femeia se vopsește, nu pentru ea se vopsește, pentru bărbați. Nu-și dă seama că pentru bărbați se falsifică, pentru ei se urăște... Dar sacrificii femeia a făcut.

După ceva timp m-am întâlnit din nou cu părintele acela, mergea, trimis de ascultare, în Franța, la o mănăstire de maici, să le mărturisească. Și în sinea mea mi-am zis: „Uite, cuvioase, unde ai ajuns... ce bine ești prins acum...” Femeia mii de ani a fost roabă, până a venit Hristos și a pus-o în verticalitate, a pus-o în egalitate cu bărbatul sau mult mai sus decât bărbatul – femeia având harisme ce-l pot naște pe Hristos în sufletul bărbatului. E puțin darul ăsta?

Femeie înseamnă „împărăteasă dăruitoare”, pusă pe tron nu ca să domnească, ci pentru a-l admira pe cel ce a avut puterea să o țină acolo. Femeia, pusă în adevăratele sale valori, începe să creeze, și abia atunci se dăruiește total, nu convențional. De asta avem nevoie, de o dăruire totală, asta urmărim noi.

Și apoi, voi trebuie să prețuiți foarte mult femeia. Ea este o creație a lui Dumnezeu extraordinară. Vă

dați seama ce puteri are o femeie să te scoată dintr-o stare amărâtă? Faptul că un bărbat știe că acasă are parte de iubire desăvârșită îl face să muncească, să câștige războaiele, să-și rezolve problemele. Este o mare Taină că sunt niște bucurii care se imprimă în sufletele amândurora.

Să știți că femeia nu gândește simplu. Chiar dacă nu e învățată, ea are o putere de pătrundere deosebită, și e mult mai realistă decât un bărbat. Ea are încă de azi un sentiment pentru ziua de mâine. Însă noi discutăm, raționalizăm niște lucruri, dar în iubire nu este nimic rațional.

Și nu există femeie urâtă. Femeile sunt ca florile: toate sunt frumoase, dar fiecare în felul ei. Bărbatul trebuie să se aplece să o ia – adică să-i arate eleganță, prețuire. Atunci floarea își arată și mirosul și calitățile ascunse, pentru că tu ai știut să răcolești adâncurile și ai făcut din ea ceea ce nu știa că este.

Femeia trebuie prețuită, să știți, pentru că mai întâi ne reprezintă o femeie în împărăția cerurilor: Maica Domnului.

Sursa: **Părintele Arsenie Papacioc**,
Transcriere înregistrare audio

SFÂNTUL SILUAN ATHONITUL

1866 – 1938

CERE IERTARE, ȘI DUMNEZEU TE VA IERTA

Sunt bătrân și aștept moartea și scriu adevărul din dragoste pentru norod, pentru care se întristează sufletul meu. Dacă aș putea ajuta fie și numai un singur suflet să se mântuiască, și pentru aceasta voi mulțumi lui Dumnezeu, dar inima mea suferă pentru întreaga lume și mă rog și vărs lacrimi pentru întreaga lume, ca toți să se pocăiască și să cunoască pe Dumnezeu și să trăiască în iubire și să se desfete de libertate în Dumnezeu.

Voi, toți oamenii de pe pământ, rugați-vă și plângeți pentru păcatele voastre, ca Domnul să vi le ierte. Unde este iertarea păcatelor, acolo e și o conștiință liberă și iubire, chiar dacă una mică. Domnul nu vrea moartea păcătosului (Iezechiel 18, 32), iar celui ce se pocăiește îi dă în dar harul Duhului Sfânt. El dă sufletului pacea și libertatea de a fi cu mintea și inima în Dumnezeu. Când Duhul Sfânt ne iartă păcatele, atunci sufletul primește libertatea de a se ruga lui Dumnezeu cu mintea curată; atunci el vede liber pe Dumnezeu și rămâne întru El în odihnă și bucurie. Aceasta e adevărata libertate. Dar fără Dumnezeu nu poate fi libertate,

pentru că vrăjmașii tulbură sufletul prin gândurile cele rele.

Voi spune adevărul în fața lumii întregi: sunt un ticălos înaintea lui Dumnezeu și aș fi deznădăjduit de mântuirea mea dacă Dumnezeu nu mi-ar fi dat harul Sfântului Său Duh. Și Duhul Sfânt m-a învățat și de aceea scriu despre Dumnezeu fără osteneală, pentru că El mă atrage să scriu.

Mi-e milă și plâng și suspin pentru oameni. Mulți gândesc: „Am făcut multe păcate: am ucis, am zburdat, am siluit, am defăimat, am desfrânat și am făcut multe alte lucruri”, și de rușine nu vin la pocăință. Dar ei uită că înaintea lui Dumnezeu toate păcatele lor sunt ca o picătură de apă în mare.

O, frații mei din tot pământul, căți-vă până când mai e vreme! Dumnezeu așteaptă cu milostivire pocăința noastră. Și tot cerul, toți sfinții așteaptă această pocăință. Așa cum Dumnezeu este iubire (I Ioan 4, 8), așa și Duhul Sfânt în sfinți e iubire. Cere iertare, și Dumnezeu te va ierta. Și când vei primi iertarea păcatelor, atunci în sufletul tău va fi bucurie și veselie, și harul Duhului Sfânt va intra în sufletul tău și vei zice: „Iată adevărata libertate; ea este în Dumnezeu și de la Dumnezeu”.

Sursa: **Cuviosul Siluan Athonitul**, *Între iadul deznădejdiei și iadul smereniei*, Editura Deisis, 2001